

DE L'OASI CATALÀ, NO EN QUEDA NI UNA PALMERA

Ofensiva per a aconseguir una Catalunya armada

Foment del Treball, encapçalat pel seu màxim representant (en Sánchez i Llibre), voldria, tal com el seu nom suggereix, fomentar el treball a Catalunya. Fantàstic. Fantàstic i coherent —sobretot en un prohom tan industriós, que es passa el dia sencer, de sol a sol, tot maquinant, esfreixurant-se en com fer treballar els altres. Qualsevol ciutadà, en saber d'aquest interès, a més d'omplir-li el cor d'alegria, pensa, per exemple, en el sector agrícola —la feinada que hi ha per a millorar tot allò— o en el de serveis, amb camions plens de treballadors, que canten alegrement cançons populars, mentre els porten a les vies del tren, per a posar-les rectes (o paral·leles), amb les petites empreses innovadores que creen nous enginys i tècniques (que pensar també és treballar); o sigui, el que entenen per treballar la gent de base.

Doncs no. Foment del Treball i afins col·laboradors, quan diuen que cal estimular l'economia catalana, pensen en armes. "Què millor —diuen— que aprofitar la fase *guerrera* del món per a produir el material que necessitem per a matar-nos els uns als altres?"

Catalunya, probablement per prohibició d'Espanya, no s'ha dedicat a l'armament des que s'afilaven espases. Sortosament, no en sabem d'això. En la ininterrompuda successió de guerres i guerrilles, revolucions i revoltes, insurreccions, atemptats i altres nostrades tradicions que farceixen la història ca-

talana fins fa només quatre dies, sempre hem tirat de bon cop de falç o, a tot estirar, hem demanat alguna comanda de pedres per AliExpress (ep, però sense ni un paper a terra, ni cridar). "Que n'aprenquin!" diu en Sánchez i Llibre. Cal tenir armament si volem ser respectats; i ja esteu veient els pacífics treballadors de La Caixa, obligats a fer canons —ben mirat, potser no és pas tan diferent de fer hipoteques.

La idea no va sola. Li dona suport tota la gran empresa, també la mitjana i algunes de petites, si convé, perquè el que cal és fer calaix. La moral no comptabilitza.

Dins aquest grup de pressió armamentista, hi trobes personatges curiosos; com, per exemple, en Roger Torrent, *digníssim* representant d'Esquerra Republicana i que fou President del Parlament català. Ui, la de coses que va dir, el Torrent, contra la guerra! Però —ai las!— ara s'ha muntat una mena de consultoria (espanyola), on podrien tenir cabuda varies empreses dedicades a l'armament i, és clar, actualment el Gens Honorable aposta per la indústria militar. En Torrent diu que "Catalunya ha de dir alguna cosa i ser actor rellevant dins el món de l'armament". Coses que passen.

